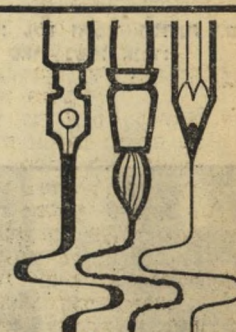

טעם נבר היום

טרוניקל

ש לגון
חדש
לאניני
ה טעם

אורטיק

המכללה הפוליטכנית מודיעה על פתיחת

אולפנא לגרפיקה שמושית

בשיתופה ובפיקוחה של

אגודת הגרפיקאים

פרטים והרשמה: תיא. רח' ברנר 4, טל. 67487 בכל יום בין השעות 8 בבוקר ו'6 בערב

במדינה

העם

מישחק הילדים

כאשר ההורים יוצאים לחופש, רגילים הילדים לשחק מישחק נחמד: הם לובשים את בגדי ההורים, אחד מדליק את המכ"טרת של אבא, שניה לוקחת את המסרגות של אמא, וכולם מנהלים שיחה רצינית על השכנה ועל העבודה. מעשי צמרת ישראל זמו, השבוע, ל- מישחק זה.

הגדולים נעדרו. ראש הממשלה ושרי הבטחון טיילו לו בצפון הרחוק, השתעשעו בהכרזות היסטוריות (ראה להלן). שרת החזק כינסה את שגריריה לשיחת-רעים בציריך החמודה, ונסעה משם לעצרת בניו יורק. שרהאוצר עסק, כדרכו, בשנור צולמי. זאת היתה ההזדמנות הגדולה של ה- קטנים. הם כינסו ישיבת ממשלה, בראשות ראש-הממשלה ושרי-הבטחון, משה שמירא. אבא אבן הצעיר הגשים בה את חלום חייו, מסר סקירה מדינית נרחבת, גדולה וחובקת-עולם, בתפקידו כשר-האוצר בפועל. סגן שרהבטחון הצעיר הגשים את חלומו אף הוא, ומסר סקירה היסטורית על ענייני הבטחון של המדינה. יוסף אלמוגי, אותה דמות ייצוגית ואר- מרת-כבוד, חזר מסירור חשוב, בו ייצג את מדינת-ישראל באמריקה המרכזית, וקיבל לידיו שוב את סמכויות שר השיכון והפי- תוח. כולם היו מרוצים.

ראש הממשלה

סייג לחכמה - שתיקה

כל פוליטיקאי אוהב לשמוע את הקול של עצמו. דויד בן-גוריון, שהוא פוליטיקאי טוב, אינו חורג מכלל זה. לעולם אינו מאזינ יותר מאשר בשעה שהוא יכול להשמיע את דעותיו בפני קהל מעריצים. כאשר קהל זה מורכב מחברי-כנסת בירר- שלים, אין הנזק גדול. לכל היותר גורם ראש-הממשלה ל"סערת רוחות" ול"ברוגז". אולם כאשר קורה הדבר בחוץ-לארץ, בפני קהל תרבותי זה, יכול הנזק להיות רב למדי. כך קרה במסעו הגדול של ראש-הממשלה בארצות סקנדינביה, שנסתיים השבוע. בכל מקום השאיר אחריו ראש הממשלה כמה אימרות-שפר - ולא קל היה למחוק אותן לאחר-מכן.

כמו שזתה במיסבאה, בנורבגיה עלה על דעתו של ראש-הממשלה להציג את עצמו כמומחה בינלאומי. הוא ניבא להתקרבות אמריקאית-רוסית, למהז מפני שהסובייטים מתחילים לפחד מפני הסנינים. לדברים אלה יש צליל מוכר. הם נאמרו בשנה שעברה, באותן המלים ממש, על- ידי הגנרל שארל דה-גול. חוץ מזה נאמרו, במרוצת השנים האחרונות, על-ידי מאה אלף פרשנים אחרים - אמריקאים, אנגלים, צרפתים וגרמנים. שוב אין הם מקוריים ביותר.

השאלה היתה: מה זה עיסקו של ראש ממשלת ישראל? בעניינים אלה אין לו ידיעה טובה יותר מאשר שותה-בירה באחד מ- מיסבאות אוסלו. אבל יש בדברים נימה המוכרחה להרגיז את הרוסים, המעמידים עדיין פנים שהמחנה הקומוניסטי כולו אחד ומאוחד.

שכרו של ראש-הממשלה היה כמה שר- רות בעתונים. הוא היה מאושר. סנטור רודף-פירסומת. יותר מזי- קה היתה התבטאות אחרת של ראש-הממ- שלה. היא נגעה ליהודי ברית-המועצות. בפני הנורבגים, שהם חברי נאט"ו ואויבים רשמיים של ארץ הסובייטים, קונן ראש- הממשלה על גורלם המר.

במקרה זה היתה השאלה: לשם מה? לפני כמה שבועות קם סנטור רודף- פירסומת באמריקה ותבע להטיל על השג- ריות האמריקאית במוסקבה לפרוש את חסותה הרשמית על כל יהודי ברית-המוע- צות. כלומר: לאזרחי ברית-המועצות נאמר, כי להבא יהיו היהודים בני-חסותה של שגרירות זרה, המייצגת את האויבת ה- גדולה ביותר של רוסיה.

אילו הומצאו הדברים על-ידי אנטי-שמי רוס, כדי להביא אסון על יהודי רוסיה, לא יכלו להיות מטורפים יותר. ראש ממשלת ישראל הלך בדרך דומה. הוא ביקש לזהות את היהודים הסובייטים (המשך בעמוד 10)

הראיון עם ראשי המחזרת שהמשרה לא הצליחה לגלותם

כל העולם הערבי ראה בו גואל ומושיע, נביא אחר הנביא האחרון. ועכשיו - מתקוממים נגדו ממשלות ועמים, שליטים ואיגודים, ואינם יכולים לו. כי בנתיים נתנו לו להתחפר ולהתחזק, עד כי אי- אפשר להזיזו.

מדוע הביא דוגמה זו? כך בדיוק הת- חפרו והתחזקו ראשוני העולים מפולין ומרוסיה. הישוב החתיק, בו בלטו בני עדות המזרח, לא קרא להם חוזוים, אלא חלוצים, והביט בהם בהערצה. התפעל מ- הידע שלהם והמרק, סייע בידם ועזר להם. עד כי השתלטו עליו ודחפו אותו הצידה. שכחו כי הציונות התחילה לפני סגירה ולפני פינסקר. העולים הציונים הראשונים היו אלה שהתרשמו משבתי בן-צבי. אלה שעלו ממארוקו ב- כהנה מיססית למות בארץ הקודש, אך חיו בה והתחילו על אדמתה. אלה שהקימו והחזיקו את ראש-הגשר הקדמי של מדינת ישראל בחרון; תושבי העיר העתיקה בירושלים ובחיפה. אלה נשכחו. נרמסו. עכשיו, כאשר בא מישהו ואמר להם: חזרה, נתקומם! הם עונים בפחד: שש! הש"ב! ככלו אותנו. הפחידו אותנו.

מאת שלום כהן

הזית הליכוד אינה האירגון הראשון שקם לתבוע את זכויות בני עדות ה-

ישארו שמסרב לומר את שמו, הודיעה לי הטלפונאית במערכת. קיבלתי את השיחה. בתשע, ליד בית-הסו- הר ב"פ, אמר קול גברי צמוק מאד. לא שאלתי מי מדבר, ולמה עלי להיות תוך חמש דקות ב"פ. ידעתי. כי יומיים לפני כן הודעתי, בדרכים שונות, שאני מעוניין בפגישה זו.

בתשע בדיוק עצרתי את מכוניתי ליד שער הברזל הנעול של כלא יפו. גבר אלגנטי, מרכיב משקפיים כהות, פתח את הדלת ונכנס. סע בדרך לבתיים, הורה. התבוננתי היטב בשליח חזית הליכוד, הידועה יותר בשם "המחזרת הספרדית". הסתבר שאני מכיר אותו מקודם: איש-עס- קים חיפאי, המעורב בענייני ציבור.

שלוש פעמים, כי דרך לבתיים, כי קש הוא ממני ל- עצור. הוא ירד. ניגש לדמות אפילה, החי- לוף עמה כמה מלים, וחזר למכונית. לבסוף הורה לי להחנות את הרכב, והתקדמנו כמה דקות ברגל. ליד בית קטן, על חוף הים, המתינו שתי דמויות. מלחי החליף אתן כמה מלים, ונכנסנו לבית. הוא הוביל אותי לחדר קטן, אשר שתי מיטות וארון ספרים מילאו אותו. "חכה כאן, בבקשה", והשאיר אותי לבד.

כעבור כמה דקות נפתחה הדלת וגבר בגיל העמידה, לבוש בקפידה, נכנס. גם הוא הרכיב משקפיים כהות. הוא הושיט

יד והציג את עצמו: "יונה". הוריד את משקפיו וניגש ישר לענייני. "כפי שראית, לא נקטנו אמצעי-בטחון לגביך. אנחנו יוד- עים מי אתה, וסומכים עליך שלא תגלה שום פרט אשר יוכל לזהות אותנו או את מקום הפגישה."

הוא דיבר עברית טהורה של איש-המזרח המשכיל, ומשפטיו היו מסוגננים והפליא. "ספר לי על המחזרת שלכם", ביקשתי.

ש"ש! הש"ב!

ידעתי הראשונה היתה: "זאת לא מחזרת. איננו רוצים להפיל איש מכסאו, או להנהיג מרד בשלטון קיים." הצהרה מצלצלת, שהוא עצמו נועד לסתור אותה - לפחות חלקית - בהמשך דבריו, כאשר הבהיר לי, כי אכן מדובר כאן במחזרת.

"מסרתנו", הצהיר יונה, "היא למנוע היוצרות מצב, בו יהיו 80 או 90 אחוז מתושבי המדינה עבדים, והיתר רודים ושול- טים. רוצים לפעול - לפני שיהיה מאוחר מדי."

הוא עבר לדבר על גמאל עבד אל-נאצר:

מיתרת

מזרח. קדמו לו תריסר ועדים, אירגונים, פלגים ומיפלגות. כולם נכשלו: אם מפני שנשברו או ניקנו על-ידי יריבים, אם מפני שבראשם עמדו עסקנים חלילי-כור- לת. התוצאה: אישיות וחוסר-אמון כלפי כל גוף חדש.

זאת ידעו ראשי חזית הליכוד. הם ידעו יותר: "ברגע שהיינו מקימים מיפלגה או אירגון גלוי, מיד היו השלטונות מוצאים נקודות-תורפה אצל כל אחד מאתנו, על מנת לשבור אחד, לקנות שני ולהפחיד שלישי. על כן החלטנו להישאר אלמונים."

זאת הסיבה היחידה? "שאלתי. "לא. היה גם חישוב פסיכולוגי. שום אירגון חדש לא היה מעורר הדים. אבל מחזרת תמיד שובה את הדמיון. את ה- מטרה הזאת השגנו על-ידי הדבקה שני כרוזים בלבד."

"המטרה הודיעה שעסקו בהדבקה כרוז- זים אלה ששה צעירים, ושהיא כבר זיהתה אותם וחקרה אותם. היא גם גילתה את שני בתי הדפוס שבהם הודפסו הכרוזים. האם זה נכון?" שאלתי.

"אינני רוצה לומר שהמטרה משקרת. לנו, על כל פנים, לא ידוע על איש שנעצר:

הסתל המסתוס על כרוזי המחזרת, ובראש נייר המכתבים שלה, הוא לפיד ה- שויון. שתי הידיים האוחזות בו מסמלות את שתי העדות במדינה - האשכנזית והמזרחית - ומכריזות כי אין כהנת המחזרת ללחום בעדה האשכנזית.